

Karamsarlığın Kıyısında Ay Doğuşunda

– mucahit-kurnaz · 01 Temmuz 2025

Ruhum prangalı, beden bir çıkmazda savrulur durur
Mantık çürürken, son düşünceler bozuk para olur.
Omuzlar ezik, acı bir fısıltı sarar benliğimi her gece,
Polaris ışığıyla ufka uzanırım, beklerim yeni bilmece.
Milyonlar içinde, aynı kalp atışlarını duyarım derinden,
Komün bir histeriyle, ben de aynı buhrana dalarım yeniden.
Doğa ana tabutu kahkahalarla dolu bir yerdir hâlâ,
Deliler meclisinde, düşler tacize, bedenler erir kah ağlayan kâh yanan göz
Filtresiz zihnimde anlamsız, amaçsız sanma sakın bu öz.
En büyük yenilgi, kendimle savaşım olur her an,
Kırık kemik acısıyla yaşamda çırpınırım, gelmez bir isyan.
Ninniler kulakta, Dante'nin sahnesi gözde canlanır,
Yok oluşu hissederim, her nefeste daha da yakınlaşır.
Rüya ile gerçek arası, bir an karanlıkta yankılanır tenim,
Korku sarar her yanı, ansızın tüm ışıklar kapanır benim.
Beş yaprakla başlayan seraplar kol gezer, gizemli,
Bin gözlü formlar çevirir ateş çemberi
Beyaz zambak kokusuyla kavrulur içim yanar,
İnsan kılığına bürünmüş şeytanlardan kaçın, aman!

Yusuf'un kuyusu, binlerce yılın öncesi derin bir iz,
Lotus gibi her renk vardır bu balçıktan yaratılan tenimiz.
Gece tırmanışımız, şafakta çığlıklarımız yükselir heybetle,
Hiçliğin ortasında söylenmiş sözlerimiz, özgürleşir sabretle.
Karamsarlık girdabı, yelkenleri indirir densizce
Mevlana döngüsü çeker, cesaretle korku birbirini süzercesine
Adanmışlık yüzleri, cesaretin timsali olur, birer nişan,
Neyden gelen tınıyla, denizin yosunları bulanır kalmaz derman.
Kıyılara vururuz ciğerlerimiz su dolar, kusarız öfkeyle,
Birbirimize bakıp, kırgın hayal kırıklıklarını taşıyoruz şevkle.
Sevgilinin endişesi, bedenimi titretir sonrası bir enkaz
Korku ve merakla, en kötü kabusu düşerim, az mı az?
Ying ve Yang dengesiz, her yol gösterene inanıp deme avuttu,
İnsan seli masum kurban, kader bizi uyuttu.
Fedakarlık yalnızlık düşleriyle süslenirken,
Bağlılık yeminleri, aidiyet hissiyle güçlenirken.
Sabah kahvaltıları, sistem dışı bir dürtüyle gelir,
İskender'in ölümsüzlüğü, gerçek mi hani nereden?
Dünya kime kalmış, âb'ı hayat hangi dereden
Bu nasıl bir his, dolunay çarpar bedenimi derinden,
Gözlerim kararırken, yafes'in soyuyla birleşirim yeniden.
Yaşayla, son bir dumanla, gerçekliğe uçarım ben
Bakarken aynalar da yüzüme gülüp, gölgede ağlarken
Gecenin karanlığını yaran ay doğar, şenlenir yüreğim yeniden